

Wtorek 15 listopad 2005

9. wzywa Komisję do takiego dostosowania polityki połowów i eksportu węgorza, aby poprzez zrównoważone zarządzanie rybołówstwem w Europie dostatecznie dużo węgorzy szklistych mogło odbywać naturalną wędrówkę oraz aby wystarczająca ilość węgorza szklistego dostępna była po rozsądnej cenie w celu zarybienia naturalnych siedlisk węgorza;
10. wzywa Komisję do zaproponowania działań służących regulacji połowów i wprowadzania do obrotu oraz do monitorowania, za pomocą systemu dokumentacji połowów, ilości węgorza szklistego trafiającej do sprzedaży, tak aby można było skuteczniej zwalczać nielegalne połowy będące przyczyną znacznego zmniejszenia zasobów młodych i dorosłych węgorzy;
11. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji zaradzenia społeczno-ekonomicznym następstwom ograniczenia połowów i eksportu węgorza szklistego;
12. zwraca się do Komisji o jak najszybsze stworzenie osobnej linii budżetowej w sektorze rybołówstwa w celu współfinansowania restrukturyzacji rybołówstwa śródlądowego w Europie oraz w celu zaradzenia następstwom zmienionej polityki w sektorze węgorza szklistego;
13. wzywa Komisję, aby ta, po wdrożeniu planu działania, corocznie informowała Parlament Europejski i Radę o postępach i wynikach osiągniętych przez poszczególne Państwa Członkowskie;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2005)0426**Ewentualne naruszenie Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie ewentualnego naruszenia Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich przez Państwo Członkowskie (2005/2187(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając art. 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r. oraz art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 12 maja 1964 r. oraz z dnia 10 lipca 1986 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając wnioski złożone przez Jeana-Charles'a Marchianiego, dotyczące ochrony immunitetem w ramach sprawy toczącej się przed francuskimi organami sądowymi,
 - uwzględniając decyzję z dnia 5 lipca 2005 r.⁽²⁾, w której postanowiono wyrazić zgodę na ochronę Jeana-Charles'a Marchianiego immunitetem,
 - uwzględniając art. 121 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0316/2005),
- A. mając na uwadze, że francuski Sąd Kasacyjny nie zastosował art. 10 wyżej wymienionego Protokołu, stwierdzając w orzeczeniu nr 1784 z dnia 16 marca 2005 r., że żadne przepisy prawne lub umowa ani też żadna zasada konstytucyjna nie pozwalają mu orzec, że art. 100-7 ustęp pierwszy francuskiego kodeksu postępowania karnego stosuje się do posłów do Parlamentu Europejskiego, pozbawiając w ten sposób posła do Parlamentu Europejskiego narodowości francuskiej możliwości zastosowania przepisu art. 100-7 ustęp pierwszy francuskiego kodeksu postępowania karnego, mającego zastosowanie do posłów krajowych,

⁽¹⁾ Sprawa 101/63, Wagner/Fohrmann i Krier, Zbiór Orzeczeń ETS 1964, str.383; sprawa 149/85, Wybot/Faure i inni, Zbiór Orzeczeń ETS 1986, str. 2391.

⁽²⁾ Teksty przyjęte z tego dnia, P6_TA(2005)0269.

Wtorek 15 listopad 2005

- B. mając na uwadze, że w wyżej wymienionej decyzji z dnia 5 lipca 2005 r. Parlament Europejski zwrócił się o stwierdzenie nieważności lub uchylene orzeczenia z dnia 16 marca 2005 r. oraz o stwierdzenie, w każdym przypadku, nieważności lub uchylene wszelkich skutków faktycznych lub prawnych wyżej wymienionego orzeczenia,
- C. mając na uwadze, że w następstwie komunikatów, w których Parlament Europejski zwrócił uwagę na wyżej wymienioną decyzję z dnia 5 lipca 2005 r., minister sprawiedliwości Republiki Francuskiej oświadczył, że ponieważ orzeczenie Sądu Kasacyjnego stało się prawomocne, nie jest prawnie dopuszczalne stwierdzenie jego nieważności lub uchylene, o co wniósł Parlament Europejski w wyżej wymienionej rezolucji,
- D. mając na uwadze, że Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich należy do pierwotnego prawa wspólnotowego,
- E. mając na uwadze, że odmowa zastosowania art. 100-7 ustęp pierwszy francuskiego kodeksu postępowania karnego w odniesieniu do posła do Parlamentu Europejskiego narodowości francuskiej stanowi naruszenie pierwotnego prawa wspólnotowego przez właściwy organ francuskiego sądownictwa,
- F. mając na uwadze, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika, że Państwo Członkowskie może zostać pociągnięte do odpowiedzialności w związku z orzeczeniem krajowego organu sądowego⁽¹⁾,
- G. mając na uwadze, że wszczęcie postępowania przewidzianego w art. 226 Traktatu WE należy do Komisji jako instytucji czuwającej nad stosowaniem postanowień Traktatu,
1. postanawia zwrócić się do Komisji o wszczęcie, na podstawie art. 226 Traktatu WE, postępowania o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom wynikającym z pierwotnego prawa wspólnotowego przeciwko Republice Francuskiej,
2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji oraz właściwym władzom Republiki Francuskiej.

(¹) Sprawa C-224/01 Köbler, Zbiór Orzeczeń ETS 2003, str. I-10239.

P6_TA(2005)0427

Społeczny wymiar globalizacji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie społecznego wymiaru globalizacji (2005/2061(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Społeczny wymiar globalizacji — wkład polityki unijnej w rozszerzenie korzyści na wszystkich” (COM(2004)0383),
 - uwzględniając sprawozdanie Światowej Komisji ds. Społecznego Wymiaru Globalizacji (ŚKSWG) z dnia 24 lutego 2004 r. zatytułowane „Sprawiedliwa globalizacja: tworzenie szans dla wszystkich”,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Rozwoju (A6-0308/2005),
- A. mając na uwadze, że pomimo wielu pozytywnych aspektów globalizacji oraz znacznych zdolności produkcyjnych, jakie wykazała gospodarka globalna dzięki postępom nauki, proces globalizacji jest źródłem znacznych nierówności gospodarczych i społecznych, zarówno w ramach jednego kraju, jak i pomiędzy różnymi krajami, co wzbudza poważne obawy społeczne, ze względu na wysoki poziom bezrobocia i ubóstwa, które dotyczą duże grupy społeczeństwa na całym świecie,
- B. mając na uwadze, że globalizacja zwiększa przepaść dzielącą bogatych i biednych oraz że zachodzi potrzeba intensywnego inwestowania w ludzi na wszystkich szczeblach społeczeństwa oraz we wszystkich kategoriach wiekowych w celu przeciwdziałania jej negatywnym skutkom,